

לְעִילָא, בְּאוּמָאָה אִימָא אַנְתָּ, דְּהָא בְּגִינָךְ אַנְא בְּעִי
לְסַלְקָא. דְּהֵיב לִי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְשׁוֹ, לְאַתְגַּלְיָא לְךָ
בְּבֵית אַסּוּרִים דִּילָךְ, בְּקַבּוּרָה דִּילָךְ, וּלְמַעַבְד עֲמָךְ טִיבוֹ,
דְּאַנְתָּ מְחוּלָל בְּחוּבֵין דְּעַמָּא. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (ישעיה נג)
וְהוּא מְחוּלָל מִפְּשָׁעֵינוּ.

אַנִי רוּצָה לְעֵלוֹת. שְׁנַתָּן לִי
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְשׁוֹת
לְהַתְגַּלוֹת לְךָ בְּבֵית הָאֲסוּרִים
שְׁלָךְ, בְּקַבּוּרָתְךָ, וְלַעֲשׂוֹת עִמָּךְ
טוֹב, שְׂאֲתָה מְחוּלָל בְּחֻטְאֵי הָעָם.
זְהוּ שְׁכַתוּב (ישעיה נג) וְהוּא מְחוּלָל
מִפְּשָׁעֵינוּ.

אָמַר לִיה רַעֲיָא מְהִימְנָא, בְּאוּמָאָה עֲלָךְ בְּשָׂמָא דִּיהוּ"ה,
לָא תֵּאֲחַר בְּכָל יְכוּלְתָךְ, דְּהָא אַנְא בְּצַעְרָא סְגִי.
(שמות ב) וַיִּפֶן כֹּה וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ, עוֹזֵר לִי, לְאַפְקָא
לִי מֵהָאֵי צַעְרָא, בְּהָאֵי קַבּוּרָה דְאַתְמַר עָלִי, (ישעיה נג) וַיִּתֵּן
אֶת הַרְשָׁעִים קַבְרוֹ, וְלֹא אֲשַׁתְּמוּדְעֵן בִּי, וְאַנִי חָשִׁיב
בְּעִינֵיהוּ בֵּין עַרְב רַב רְשִׁיעֵינָא, כְּכֹלֵב מֵת דְּסָרַח בִּינֵיהוּ,
דְּחֻכְמַת סוֹפְרִים תְּסָרַח בִּינֵיהוּ, בְּכָל קֶרְתָּא וְקֶרְתָּא, וּבְכָל
אַתְר דְּיִשְׂרָאֵל מִפּוֹזְרִין בִּינֵיהוּ בֵּין מְלַפְּוֹן. וְאַתְהֵדְרוּ
אִינוּן עַרְב רַב רַעֲיָן עַל יִשְׂרָאֵל, עֲאֲנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, דְאַתְמַר בְּהוּ (יחזקאל לד) וְאַתָּן צֹאנִי צֹאן מְרַעִיתִי אֲדָם
אַתֶּם, וְלִית לֹון יְכוּלָת לְמַעַבְד טִיבוֹ עִם תְּלַמִּידֵי חֻכְמִים.

אָמַר לוֹ רוּצָה הִנְאַמֶּן, בְּשִׁבּוּעָה
עָלִיךְ בְּשֵׁם ה', אַל תֵּאֲחַר בְּכָל
יְכוּלְתָךְ, שְׁהֵרִי אֲנִי בְּצַעַר רַב. (שמות
ב) וַיִּפֶן כֹּה וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ,
עוֹזֵר לִי, לְהוֹצִיאֲנִי מִצַּעַר זֶה,
בְּקַבּוּרָה זוֹ שְׁנַאֲמַר עָלִי, (ישעיה נג)
וַיִּתֵּן אֶת הַרְשָׁעִים קַבְרוֹ, וְלֹא נוֹדַע
בִּי, וְאַנִי חָשִׁיב בְּעִינֵיהֶם, בֵּין עַרְב
רַב הַרְשָׁעִים, כְּכֹלֵב מֵת שְׁסָרַח
בִּינֵיהֶם, שְׁחֻכְמַת סוֹפְרִים תְּסָרַח
בִּינֵיהֶם בְּכָל עִיר וְעִיר וּבְכָל מְקוֹם
שְׁיִשְׂרָאֵל מִפּוֹזְרִים בִּינֵיהֶם בֵּין
הַמְּלָכִים. וְחֻזְרוּ אוֹתָם עַרְב רַב
רוּעִים עַל יִשְׂרָאֵל, צֹאן הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, שְׁנַאֲמַר בְּהֶם (יחזקאל לד)
וְאַתָּן צֹאנִי צֹאן מְרַעִיתִי אֲדָם
אַתֶּם, וְאֵין לָהֶם יְכוּלָת לַעֲשׂוֹת
טוֹב עִם תְּלַמִּידֵי חֻכְמִים.

וְאַנְשֵׁי חֵיל וַיֵּרְאִי חֹטָא מְסוּבְּכִים מַעִיר לַעִיר וְלֹא יַחוּנְנוּ,
וּמְחַרִּימִין עַרְב רַב בִּינֵיהוּ. וְלֹא יַהֲבִין לֹון בְּאַתְרִין
סְגִיאִין אֱלָא דְבַר קְצוּב, דְּלֹא יְהֵא תְקוּמָה לְנִפְּלוּ דְלֵהוּן,
וְאַפְּלוּ חַיִּי שְׁעָה. וְכָל חֻכְמִים וְאַנְשֵׁי חֵיל וַיֵּרְאִי חֹטָא
בְּצַעְרָא בְּדוּחְקָא בִּיגוּנָא, חָשִׁיבִין כְּכֹלְבִים. (מִיכָה ד) בְּנִים
הַמְּסוּלָּאִים בְּפֹז אֵיכָה נַחְשָׁבוּ לְנִבְלֵי חֶרֶשׁ בְּרֹאשׁ כָּל
חוּצוֹת. דְּלֹא אֲשַׁפְּחוּ אַכְסֻנְיָא בִּינֵיהוּ.

וְאַנְשֵׁי חֵיל וַיֵּרְאִי חֹטָא מְסוּבְּכִים
מַעִיר לַעִיר וְלֹא יַחוּנְנוּ,
וּמְחַרִּימִים עַרְב רַב בִּינֵיהֶם. וְלֹא
נוֹתְנִים לָהֶם בְּמִקְוֹמוֹת רַבִּים,
אֱלָא דְבַר קְצוּב, שְׁלֹא תִהְיֶה
תְקוּמָה לְנִפְּלוֹתָם, וְאַפְּלוּ חַיִּי
שְׁעָה. וְכָל הַחֻכְמִים וְאַנְשֵׁי חֵיל
וַיֵּרְאִי חֹטָא בְּדוּחְק וּיְגוּן, חָשׁוּבִים
כְּכֹלְבִים, בְּנִים הַמְּסוּלָּאִים בְּפֹז
אֵיכָה נַחְשָׁבוּ לְנִבְלֵי חֶרֶשׁ בְּרֹאשׁ
כָּל חוּצוֹת. שְׁלֹא מְצִאוּ אַכְסֻנְיָה
בִּינֵיהֶם.

וְאַיְנוּן עַרְב רַב, אִינוּן עֲתִירִין, בְּשִׁלּוּהָ, בְּחַדְוָא, בְּלֹא
צַעְרָא, בְּלֹא יְגוּנָא כָּלֵל, גְּזוּלִין מְאִרֵי שׁוּחַד,
דְּאִינוּן דִּינִין רִישֵׁי עַמָּא. (בראשית ו) כִּי מִלְּאָה הָאָרֶץ חֶמֶס
מִפְּנֵיהֶם, עֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר (אֵיכָה א) הִיוּ צָרִיָּה לְרֹאשׁ. בְּאוּמָאָה
עֲלָךְ זְמָנָא תְּנִינָא, בְּחֵי יֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב
הַפְּרוּבִים, דְּכָל אֱלִין מְלִין לֹא יִפְּלוּן מִפּוּמָךְ, בְּכָל יְכוּלְתָךְ
לְמַלְלָא בְּהוּן קַמִּי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלֹאֲחַזְזָא דוּחְקָא
דְּלֵהוּן. (ע"ב רעיא מהימנא).

וְאוֹתָם עַרְב רַב הֵם עֲשִׁירִים
בְּשִׁלּוּהָ, בְּשִׁמְחָה, בְּלֵי צַעַר, בְּלֹא
יְגוּן כָּלֵל, גְּזוּלִים, בְּעָלֵי שְׁחַד,
שְׁהֶם דִּינִים רִישֵׁי הָעָם. (בראשית ו)
כִּי מִלְּאָה הָאָרֶץ חֶמֶס מִפְּנֵיהֶם. עֲלִיָּהֶם נֹאמַר (אֵיכָה א) הִיוּ צָרִיָּה לְרֹאשׁ. בְּשִׁבּוּעָה עֲלִיךְ פַּעַם שְׁנֵינָה,
בְּחֵי ה' צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב הַפְּרוּבִים, שְׁפַל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֹא יִפְּלוּ מִפִּיךָ, בְּכָל יְכוּלְתָךְ
לְדַבֵּר אוֹתָם לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֵהֲרֹאוֹת אֶת הַדְּחֻק שְׁלָהֶם. (עד כאן רעיא מהימנא).

נשא - קב"ו ע"א

איש פי יפליא לנדור וגו'. (במדבר ו) רבי אלעזר פתח, (ישעיה נ) מדוע באתי ואין איש וגו'. מדוע באתי. פמה חביבין אינון ישראל קמי קדשא בריהו, דבכל אתר דאינון שריין, קדשא בריהו הוא אשתכח בינייהו, בגין דלא אעדי רחימותא דיליה מנהון, מה כתיב, (שמות כה) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. ועשו לי מקדש סתם, דכל פי כנישתא דעלמא מקדש אקרי. והא אוקמוה. ושכינתא אקדימת לבי כנישתא.

איש פי יפלא לנדור וגו'. רבי אלעזר פתח, (ישעיה נ) מדוע באתי ואין איש וגו'. מדוע באתי. פמה חביבין ישראל לפני הקדוש ברוך הוא, שבכל מקום בו הם שורים, הקדוש ברוך הוא נמצא ביניהם, משום שלא מעביר אהבתו מהם. מה פתוב? (שמות כה) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. ועשו לי מקדש סתם. שכל בית כנסת בעולם נקרא מקדש, והרי פרשוה. והשכינה מקדימה לבית הכנסת.

ובאה ההוא בר נש דאשתכח מאינון עשרה קדמאה בבי כנישתא, בגין דבהו אשתלים מה דאשתלים, ואינון מתקדשי בקדמייתא בשכינתא. והא אתמר. והא בעיא דישתכחו עשרה בזמנא חדא בבי כנישתא. ולא ייתו פסקי פסקי, דלא יתעכב שלימו דשייפין, דהא בר נש בזמנא חד עבד ליה קדשא בריהו הוא, ואתקין ליה פחדא כל שייפי, הדא הוא דכתיב, (דברים לב) הוא עשף ויכוננה. (חסר וזה הוא).

אשרי האיש שנמצא מעשרה הראשונים בבית הכנסת, משום שבו נשלם מה שנשלם, והם מתקדשים בהתחלה בשכינה, והרי נתבאר. והרי צריך שימצאו עשרה בזמן אחד בבית הכנסת, ולא יבאו קבוצות קבוצות, שלא תתעכב שלמות האיברים, שהרי האדם בזמן אחד עשאו הקדוש ברוך הוא, והתקינו כאחד כל האיברים. זהו שפתוב (דברים לב) הוא עשף ויכוננה.

תא חזי, פיון דבר נש אשתלימו שייפוי, בההוא זמנא אתתקן לכל שייפא ושייפא כדקא יאות. פגוונא דא, פיון דשכינתא אקדימת לבי כנישתא, בעיין עשרה דישתכחו תמן פחדא, וישתלים מה דישתלים. ולבתר דאתתקן פלא. ובמה היא תיקוונא דכלא. פמה דאת אמר (משלי יד) ברב עם הדרת מלך, ועל דא עמא דאתיאן לבתר פן, פלהו תיקוונא דגופא.

בא ראה, פיון שנשלמו איברי האדם, באותו זמן התקנו לכל איבר ואיבר פראוי. כמו זה, פיון ששכינה מקדימה לבית הכנסת, צריך עשרה שימצאו שם כאחד, וישתלים מה שישתלים. ואחר שמתקן הכל. ובמה הוא תקון הכל? כמו שנאמר (משלי יד) ברב עם הדרת מלך. ועל זה העם שבא אחר פך, כלם תקון הגוף.

וכד אתת אקדימת שכינתא, ובני נשא לא אתיאן פחדא כדקא יאות. קדשא בריהו הוא קארי, מדוע באתי ואין איש. מאי ואין איש. דלא מתתקני שייפי, ולא אשתלים גופא. דכד גופא לא אשתלים,

ובשבאה ומקדימה שכינה, ובני אדם לא באים פראוי - הקדוש ברוך הוא קורא, מדוע באתי ואין איש. מה זה ואין איש? שלא מתקנים האיברים ולא השלם הגוף. שכשגוף לא משלם, אין איש. ומשום זה, ואין איש דוקא.

אין איש. ובגין כך, ואין איש דייקא. ותא חזי, בשעתא דגופא אשתלים לתתא, קדושה עלאה אתיא ועאל בהאי גופא, ואתעביד תתאה, פגוונא דלעילא ממש. וכדין, כלא בעיין דלא יפתחון פומא במילי דעלמא. בגין דהא קיימי ישראל בשלימו עלאה, ומתקדשי בקדושה עלאה, זפאה חולקיהון.

איש פי יפלא וגו'. (במדבר ו) מאי כי יפליא. דאתפרש משאר בני עלמא, לאתקדשא כגוונא דלעילא, ולאשתפחא שלים. בשעתא דבר נש אתי לאתדפאה, מדפין ליה. בר נש דבעי לאתקדשא, מקדשין ליה. ופרסי עליה קדשה דלעילא, קדשה דאתקדש בה קדשא כריף הוא. (חסר).

רבי אבא פתח, (תהלים קג) לדוד ברכי נפשי את יי וכל קרבי את שם קדשו. כמה אית ליה לבר נש לאסתכלא ולמנדע בפולחנא דמאריה, דהא בכל יומא ויומא כרוזא קארי ואמר, (משלי א) עד מתי פתים תאהבו פתי וגו'. (ירמיה ג) שובו בנים שובכים ארפא משובתיכם. ולית מאן דירפין אודניה, אורייתא קא מכרזא קמיהו, ולית מאן דישיגח.

תא חזי, בר נש אזיל בהאי עלמא, והוא חשיב דדיליה הוא תדיר וישתאר בגויה לדרי דרין, עד דאיהו אזיל בעלמא, יהבין ליה בקולרא, עד דאיהו יתיב, דיינין ליה בקינפון עם שאר בני דינא. אי אשתכח ליה סניגורא, הא אשתזיב מן דינא. הדא הוא דכתיב, (איוב ג) אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלה להגיד לאדם ישרו ויחננו ויאמר וגו'. מאן (דף קכ"ו ע"ב) הוא סניגורא. אלין עובדין דכשרן, דקיימי עליה דבר נש בשעתא דאצטריף ליה.

ובא וראה, בשעה שהגוף השלם למטה, קדושה עליונה באה ונכנסת בגוף זה, ונעשה למטה כמו למעלה ממש, ואז הכל צריכים שלא יפתחו פה בדברי העולם. משום שהרי עומדים ישראל בשלמות עליונה ומתקדשים בקדושה עליונה, אשרי חלקם.

איש פי יפלא וגו'. מה זה פי יפלא? שנפרד משאר בני העולם להתקדש כמו שלמעלה ולהמצא שלם. בשעה שבא אדם לטהר - מטהרים אותו. אדם שרוצה להתקדש - מקדשים אותו, ופורסים עליו קדשה עליונה, קדשה שהתקדש בה הקדוש ברוך הוא.

רבי אבא פתח, (תהלים קג) לדוד ברכי נפשי את ה' וכל קרבי את שם קדשו. כמה יש לו לאדם להסתכל ולדעת בעבודת רבונו, שהרי בכל יום ויום הפרוז קורא ואומר: (משלי א) עד מתי פתים תאהבו פתי וגו'. (ירמיה ג) שובו בנים שובכים ארפה משובתיכם. ואין מי שירפין אזניו. התורה מכריזה לפניהם, ואין מי שישגיח.

בא ראה, בן אדם הולך בעולם הזה וחושב ששלו הוא תמיד וישאר בתוכו לדורי דורות. עד שהוא הולך בעולם, נותנים אותו בקולר. עד שהוא יושב, דנים אותו במושב הדינים עם שאר בני הדין. אם נמצא לו סניגור - הרי נצול מהדין. זהו שכתיב (איוב ג) אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלה להגיד לאדם ישרו ויחננו ויאמר וגו'. מי הוא הסניגור? אלה מעשים כשרים שעומדים על האדם בשעה שמצטרף להם.

וְאִי לֹא יִשְׁתַּפַּח עָלֶיהָ סַנְיָגוֹרָא, הָא אֲתַחֲיִיב
 מִן דִּינָא לְאַסְתְּלָקָא מִן עֲלָמָא. בְּהֵיא
 שְׁעָתָא כַּד אִיהוּ שְׂכִיב בְּקוּלְרָא דְמִלְפָּא, עַד
 דְּזָקִיף עֵינָוִי, חָמָא דְאַתְיִין לְגַבְיָה תְּרִין,
 דְּכַתְּבִין קַמֵּיהָ פֶּל מַה דְּעָבִיד בְּהֵיא עֲלָמָא.
 וְכָל מַה דְּאַפִּיק מִן פּוּמָא, וְיִהִיב דִּינָא (נ"א חֲשַׁבְנָא)
 עַל כֹּלָּא וְכַתְּבִין קַמֵּיהָ. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (עמוס)
 (ד) כִּי הִנֵּה יוֹצֵר הָרִים וּבּוֹרָא רוּחַ וּמַגִּיד לְאָדָם
 מַה שִּׁיחֻוּ וְגו'. וְהוּא אוּדֵי עֲלִיָּיהוּ.

כֹּמְאֵי טַעְמָא, בְּגִין דִּהֵוּא עוֹבְדָא דְאִיהוּ עַבִּיד,
 סִלְקָא וְקִיָּמָא עָלֶיהָ לְאַסְתְּדָא בֵּיהָ,
 וְקִיָּמִין לְאַסְתְּדָא עָלֶיהָ, וְכִלְהוּ נַחְתִּין
 וְאַתְרִשִּׁימוּ קַמֵּיהָ, וְקִיָּמִי קַמֵּיהָ, וְלֹא מִתְעַבְרִין
 מִנֵּיהָ, עַד שְׁעָתָא דְאַתְדִן בְּהוּ בְּהוּא עֲלָמָא.
 תָּא חֲזִי, פֶּל אֵינּוֹן מַלִּין דְּעָבִיד בְּר נֶש בְּהֵיא
 עֲלָמָא, פֶּלְהוּ זְמִינִין וְקִיָּמִי לְאַסְתְּדָא בֵּיהָ, וְלֹא
 אֲתַאֲבִידוּ מִיָּנִיהָ.

וּבְשַׁעְתָּא דְּמַפְקִי לִיהָ לְקַבְרָא, פֶּלְהוּ מִתְעַתְּדִין
 וְאַזְלֵי קַמֵּיהָ. וְתַלְת פְּרוּזֵי מְכַרְזֵי. חַד
 קַמֵּיהָ, וְחַד מִיָּמִינֵיהָ, וְחַד מִשְׁמַאלֵיהָ. וְאַמְרֵי
 דָּא פֶּלְנִיָּא דְמָרִיד בְּמֵאֲרִיָּה. מָרִיד לְעִילָא,
 מָרִיד לְתַתָּא, מָרִיד בְּאוּרִיָּתָא, מָרִיד בְּפִיקוּדוּי.
 חָמוּ עוֹבְדוּי, חָמוּ מְלוּי, טַב לִיהָ דָּלָא אַבְרִי.
 עַד דְּמָטִי לְגַבֵּי קַבְרָא, פֶּלְהוּ מִתִּין אֲתַרְגְּזוּן
 מִדּוּכְתִּיָּיהוּ עָלֶיהָ, וְאַמְרֵי וּוִי וּוִי דָּדָא
 אֲתַקְבֵּר בְּגוּוֹן. עוֹבְדוּי וּמְלוּי אֲקַדְמִין וְעֵאֲלִין
 לְקַבְרָא, וְקִיָּמִי עָלֶיהָ דִּהֵוּא גּוּפָא, וְרוּחִיָּה
 אֲזָלָא וְשָׂאט, וּמִתְאַבְּלָא עַל גּוּפָא. פִּיּוֹן דְּבֵר
 נֶש אֲתַטְמֵר בְּבֵי קַבְרֵי, דּוּמָ"ה קָדִים (ס"א קָאִים)
 וְנַפִּיק, תַּחֲתוּ יְדֵיהָ תִּלְתָּא בִּי דִּינָא דִּי מְמַנֵּן עַל
 דִּינָא דְקַבְרָא, וְתַלְת שְׂרַבִּיטֵי דְאַשָּׂא בִּידֵיהוּ,
 וְדִיָּנִין רוּחָא וְגוּפָא פְּחָדָא. וּוִי עַל הֵוּא דִּינָא,
 וּוִי עַל עוֹבְדוּי.

וְאִם לֹא יִמָּצֵא עָלָיו סַנְגוֹר - הֲרִי
 הַתַּחֲיִיב מִהֲדִין לְהַסְתַּלֵּק
 מִהָעוֹלָם. בְּאוֹתָהּ שְׁעָה פֶּשְׁוֹכְב
 בְּקוּלְרַת הַמְּלָךְ, עַד שְׁמָרִים עֵינָיו,
 רוֹאֶה שְׂבָאִים אֵלָיו שְׁנַיִם
 שְׂכּוֹתָבִים לְפָנָיו כֹּל מַה שְׁעָשָׂה
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכֹל מַה שְׁהוּצִיא
 מִפִּיּוֹ, וְנוֹתֵן דִּין (חֲשַׁבּוֹן) עַל הַכֹּל
 וְכוֹתְבִים לְפָנָיו. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (עֲמוֹס
 ד) כִּי הִנֵּה יוֹצֵר הָרִים וּבּוֹרָא רוּחַ
 וּמַגִּיד לְאָדָם מַה שִּׁיחֻוּ וְגו'. וְהוּא
 מוֹדֶה עָלֵיהֶם.

מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׂאוֹתוֹ מַעֲשֵׂה
 שְׁעָשָׂה, עוֹלָה וְעוֹמֵד עָלָיו לְהַעֲיֵד
 בּוֹ, וְעוֹמְדִים לְהַעֲיֵד עָלָיו, וְכֹלָם
 יוֹרְדִים וְנִרְשָׁמִים לְפָנָיו וְעוֹמְדִים
 לְפָנָיו, וְלֹא עוֹבְרִים מִמֶּנּוּ עַד
 שְׁעָה שְׁנֵדוֹן בְּהֶם בְּאוֹתוֹ עוֹלָם.
 בְּאִרְאָה, כֹּל אוֹתָם דְּבָרִים שְׁעָשָׂה
 בֶּן אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, כֹּלֶם זְמִינִים
 וְעוֹמְדִים לְהַעֲיֵד בּוֹ, וְלֹא נֶאֱבָדוּ
 מִמֶּנּוּ.

וּבְשַׁעְתָּהּ שְׂמוּצִיאִים אוֹתוֹ לְקַבֵּר,
 כֹּלֶם מְזַדְּמָנִים וְהוֹלְכִים לְפָנָיו.
 וְשִׁלְשָׁה כְּרוּזִים מְכַרְזִים; אֶחָד
 לְפָנָיו, וְאֶחָד מִיָּמִינוֹ, וְאֶחָד
 מִשְׁמַאלוֹ, וְאוֹמְרִים: זֶה פְּלוּנִי
 שְׁמֵרַד בְּרַבּוֹנוֹ; מְרַד לְמַעְלָה,
 מְרַד לְמַטָּה, מְרַד בְּתוֹרָה, מְרַד
 בְּמִצְוֹתָיו. רְאוּ מַעֲשֵׂיו! רְאוּ
 דְּבָרָיו! טוֹב לוֹ שְׁלֹא נִבְרָא!
 עַד שְׂמַגִּיעַ לְקַבֵּר, כֹּל הַמֵּתִים
 רוֹגְזִים עָלָיו מִמְּקוֹמָם וְאוֹמְרִים:
 אוּי אוּי שְׁזָה נִקְבֵּר בְּתוֹכְנוֹ!
 מַעֲשֵׂיו וְדְבָרָיו מְקַדִּימִים וְנִכְנָסִים
 לְקַבֵּר, וְעוֹמְדִים עַל אוֹתוֹ גּוּף,
 וְרוּחוֹ הוֹלְכֵת וְשֹׁטָה וּמִתְאַבְּלָת
 עַל הַגּוּף. פִּיּוֹן שְׁהָאֲדָם נִטְמָן
 בְּבֵית הַקְּבֻרֹת, דּוּמָ"ה מְקַדִּים
 וְיוּצֵא תַּחַת יְדָיו שְׁלֵשָׁה בְּתֵי
 דִּינִים שְׂמַמְנִים עַל דִּין הַקְּבֵר,
 וְשִׁלְשָׁה שְׂרַבִּיטֵי אֵשׁ בִּידֵיהֶם,
 וְדִנִּים רוּחַ וְנַפְשׁ פְּאָחַד. אוּי עַל
 אוֹתוֹ הֲדִין! אוּי עַל מַעֲשֵׂיו!